

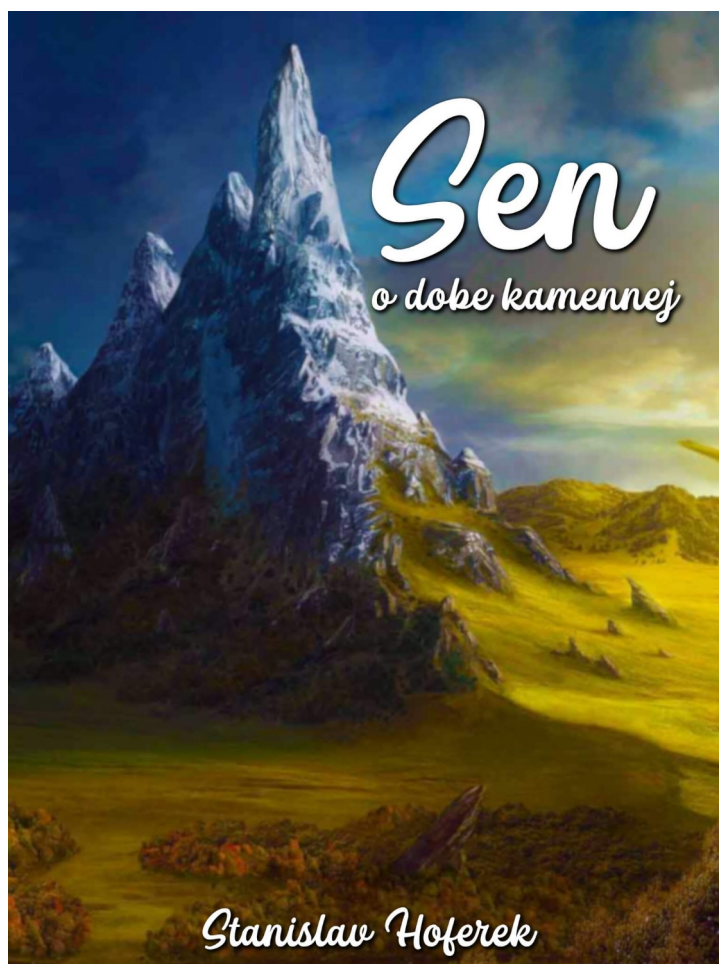
SEN O DOBE KAMENNEJ

Stanislav Hoferek

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Stanislav Hoferek	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2021)	Stanislav Hoferek

O knihe

Výprava do doby kamennej v epickom sne? Prečo nie? Do toho úvahy o budúcnosti a minulosti, Malá sladkovodná víla a samozrejme osada, ktorú si chcú rozdeliť naši dávni predkovia medzi sebou. Ako s tým súvisí viera plná ropúch, Milionár či Piatí proti piatim v malej osade, kde bojujú ľudia proti naukladaným kameňom? A kto vyhrá pravekú súťaž Miss vrátane talentového zápasu v zbieraní čučoriedok na čas?

Sen o dobe kamennej je štvrtý diel série. Aj tu je dej rozdelený na kapitoly. Tých je síce trochu viac, ale stále obsahujú presne jednu normostranu, takže sa dajú veľmi rýchlo prečítať a pochopiť. Kompletná kniha má spolu presne 30 000 znakov.

1) Kde vlastne som?

Snívam. Áno, už zas. Alebo ako mám nazvať takýto stav? Prišiel som z roboty, vyzul som si topánky, vypil som polovicu pohára vody a pozrel som sa na krokomer. Pohyb je predsa zdravý, hlavne keď sa od únavy neviem ani poriadne posadiť. Tak ležím a moje zmorené telo, posilnené lacným rumom a oslabené chôdzou vo fujavici, začína snívať.

Pochodujem. Som v pohybe. Už zase. Vidím pred seba a počujem vlastné kroky. Vlastne, nepočujem len svoje. Obzerám sa a za mnou ide tlupa akýchsi ľudí. Majú divné oblečenie a ja vlastne tiež.

Ocitám sa v praveku. Netuším storočie či tisícročie. Viem len to, že tohtoročná módna kolekcia je rovnaká, akú budú mať moji pravnuci. Koža z akejsi... ani neviem, čo to je. Ale svrbí to, ako keby sa tam množili pakomáre.

Odhadujem čas. Nevidím ľad, takže doba ľadová asi nebude. Vidím len ľudí, ktorých niekam vedú a ja som na ich čele. Som akýsi vodca. Možno aj strojvodca imaginárneho vláčiku, ktorý nemá ani železo, ani koľajnice a už vôbec nie cieľ. Som na pevnine, takže nie som Aquaman, Superman ani nič podobné. Som človek. Neviem odhadnúť, či smrdím, ale ostatných rozhodne nechcem ovoniavať. Mám pocit, že som šaman. Mám na sebe akýsi náhrdelník, ktorý ma ťahá ku dnu. Nemal by som rozumieť gravitácii a všetkému ostatnému, ale rozumiem. Budem teda vynálezca? Alebo šaman? Asi obidvoje a ešte budem k tomu aj ľudový rozprávač a vojenský veliteľ. Určite som dostal fakt zlý nápad, že ideme do boja. Neviem proti komu, za koho a ani o čo ide, ale nemyslím si, že ide o šampón. To by bolo priveľmi na francúzsky spôsob a nemám rád Francúzov. Až za 10 000 či koľko rokov Francúzsko vznikne, tak budem vedieť prečo. Samozrejme ak sa toľko dožijem. Keď už spomínam Francúzsko, nebol by som proti ich tvrdému syru, silnému vínu či dobrej bagete. Máme teraz poľnohospodárstvo?

2) Už ani žížalomuty nie sú to, čo bývali...

Uvažujem nad poľnohospodárstvom. Koho by som sa spýtal, či to máme? A vôbec, ako sa to mám spýtať? Len tak na niekoho ukážem tou neumytou paprčou a spýtam sa, či už sme dosť inteligentní na to, aby sme makali na poli? A čo by mi odpovedali? Pravdepodobne že nie, ešte takých 5000 rokov a ideme na to. Fasa.

Hovorí sa, že ak sa niečo nedá zväžiť, zmerať alebo sfajčiť, tak to neexistuje. Som na pochode, všade nejaká burina a ostré skaly. Napadlo mi, či tú kosť z nejakého žížalomuta, čo mám na krku, nemôžem premeniť na fajku. Zapáliť si fajnú bio raw vňať a užívať si. Poriadna praveká žúrka. Ten vzadu čo nemá zuby by mohol spievať, tamten čo nesie kameň by bol rock star, takže hviezda kameňovania. Ešte by to chcelo vňať a dobré whisky. A ak nie whisky, tak aspoň vodu, v ktorej nie sú červy. Kedy som naposledy pil? A kedy jedol? Je mi blbé, len tak sa zastaviť a začať sa vypytovať. A ak som šaman, tak privolať dažde je moja robota, aj keď to asi v žiadnej pracovnej zmluve nie je uvedené.

Ten chlapík s kameňom sa ma pýta, či už tam budeme. Mám sa priznať, že nemám tušenie, kam to ideme a ani odkiaľ sme sa vydali na cestu? Nebude to blbé? Čo ak ma ukameňujú? Odpovedám mu, že ešte je stále cesta pred nami. Odpovedá, že to som povedal aj naposledy a či nechcem povedať niečo lepšie. Povedal by som, ale čo? Že neviem absolútne nič a som ten najhorší vodca? Tak fajn, vyskúšam niečo iné. Mám v tom hokej, tak tomu dáme grády. Otáčam sa a pýtam si timeout, klasický oddychový čas. Nerozumejú môjmu gestu, tak ich všetkých vyzvem, aby si sadli. Aj tak ma bolia nohy, tak prečo nie?

Pýtam sa toho chlapíka s kameňom, či vie, kam ideme. Vraví, že nie. Tak sa pýtam aj na pôvod cesty, na čo mi hovorí, že osada. Takže máme osadu. Nie je to jaskyňa, ale osada, možno dokonca luxusné bývanie a sauna.

3) Sauna sa nekoná

Tak a teraz čo? Navrhol by som posedenie pri ohni, ale neviem, či táto kultúra ovláda oheň. Zase mi napadá tá hlúpa otázka, či sme dost' vyspelí. Zápalky pri sebe nemám, ani nič podobné. Tak čo budem, čakať na blesk? Alebo použijem rozum! To je ono! Zahlásim, že mi nie je celkom dobre. Nech vedie niekto iný.

Nie je mi dobre. Kto ide viesť? Pýtam sa a vidím, ako sú všetci prekvapení. Asi tu funguje silný patriarchát a ja ako vodca vždy vládzem, všetko viem a do všetkého sa rozumiem. Ale nie je to tak. Pýtam sa toho s kameňom... sakra, nemá meno? A vlastne môžem sa spýtať na meno? Logicky by som mal všetkých poznať. Vždy je to také jednoduché, keď všetci všetko vedia. Lenže ja neviem nič. Som blbý šaman. Čo mám robiť, keď som z inej doby? Robil som si srandu z ľudí, čo mali stredoveké myslenie, no ostal som v praveku. Neviem čas, súradnice... dokonca ani neviem, kde som spal túto noc.

Počujte, priatelia. Rád by som takú malú pravekú diskusiu. Každý z vás mi teraz povie, čo by sme mali podľa vás robiť a kam ísť. Začneme od teba, dobre?

Doteraz to išlo ťažko. Ale fajn, možno sa to vylepší. Kým je svetlo a fungujú nohy, tak sa všetko dá. Každý odpovedá a väčšinou padá ten istý názor. Treba potrestať kmeň, ktorý býva za siedmimi horami a za siedmimi dolami, riekami a neviem čím všetkým za ich drzosť. Tak fajn, niekto je drzý a tak ideme na dlhánsku cestu cez neznámy terén, aby sme im na to niečo povedali. Ach, zlaté maily a Facebook. Keď tam dorazíme, budeme kompletne od blata a začneme sa búriť. Oni nám povedia, že si to už nepamätajú, ale aj tak sa ospravedľujú. A my ideme domov, cez asi tak polovicu známeho sveta. Tam zistíme, že namiesto výpravy sme mali chrániť ženy a deti, aby šabl'ozubé tigre nehodovali. Do toho informácia, že sauna nebude, lebo nie je oheň a vlastne ani voda.

4) Krotiteľ šabl'ozubých tigrov

Vraciame sa. Ako rád hovorím, poďme domov spať. A to spím a sníva sa mi o dobe kamennej. V sne sa rozprávam s chlapíkom, ktorý má asi tak dvadsať a jasne z neho vidno krízu pravekého stredného veku. Hovorí, ako už nič nedosiahne, nejde mu lov, necíti sa byť dostatočne ohodnotený vo vojenských výpravách a tak podobne. Odpovedám mu, že nie sme vo feudálnej a dokonca ani v otrokárskej spoločnosti, takže boj naozaj nie je nutný. Navyše my, ľudia, môžeme kedykoľvek vyhynúť. Tak prečo sa zabíjať navzájom? Navyše sme sa mali zaujímať o stavbu lepších prístreškov, vymyslieť poľnohospodárstvo a využívanie hospodárskych zvierat. Potom vymyslieť, ako obrábať med'. Ale nie, niekto vždy vymyslí bojovú výpravu, počas ktorej sa všetci budú mlátiť a ani do doby temna sa tak rýchlo nedostaneme.

Som šaman, aspoň myslím. Tak nájdem nejaké rozumné riešenie. Už to mám, dostanem sa s touto tlupou domov, do osady, a pomenujeme ju. Zároveň to bude nová ekonomická zóna, kde bude voľný trh... s kameňmi. Ktokoľvek si bude môcť vymeniť kameň za iný kameň. Alebo za korenky, húsenice alebo inú dobrotu. Následne všetko zdaním a vytvorím prvý štát na svete. A odštartujem otrokársku spoločnosť. No komu lepšie?

Krotiteľ šabl'ozubých tigrov, ako som toho človeka nazval, má zaujímavý osud. Je našim najväčším expertom na šabl'ozubé tigre. Každý jeho predchodca sa pokúšal vychovať zo šabl'ozubého tigra pokojnú, strážnu mačičku. Väčšinou to skončilo na začiatku a tak sa táto pozícia stále mení, podobne ako to bolo s učiteľom boja proti čiernej máгии v príbehu o malom čarodejníkovi. Nových poznatkov je málo, ale ako sa hovorí, aj s tradíciou sa niekam dostaneme. Len to môže trvať tisíce rokov a keď sa to konečne naučíme, tak už šabl'ozubé tigre nebudú. Potom bude čo, násilná zmena povolania? Bude z neho triatlonista?

5) Malá sladkovodná víla

V osade stretávam zaujímavú osobu. No dobre, nie tak celkom v osade, ale v rieke. Všetci pokračujú po modrej značke, zatiaľ čo ja si urobím malú obchádzku. Je krásna, na praveké pomery. Pár detailov by mohol vylepšiť Photoshop, zatiaľ čo na niečo iné by bol krátky. Dostávam výborný nápad. Prihovorím sa jej. Len tak.

Ahoj, čo si zač? Pýtam sa, no ona mi len prikyvuje. Nechcel som nič, na čo by sa dalo odpovedať áno alebo nie, tak prečo mi prikyvuje? Niečo vyskúšam. Beriem do rúk palicu a s celej sily jej trieskam po chrbte. Nevie, čo mi to napadlo. Možno mi to vnútili tie bylinky... ja som si niečo zapálil? Ani neviem. Ale niečo mi muselo dať ten nápad. Z dievčiny vypadáva žaba. Mala ju celý čas niekde v krku? A ako sa tam dostala?

Pýta sa, prečo som to urobil. Že vďaka tej žabe bola nesmrteľná a vedela privolať dažďe, triediť odpad a poznala poslednú číslicu čísla Pí. To je mi divné. Okamžite sa pýtam, či tam mala žabu celý čas a či jej nevadilo, že nemohla rozprávať. Odpovedá, že rozprávanie je pre deti a bez žaby nemôže šikanovať ostatných, z čoho je jej smutno. Vraj šikanovanie ostatných s vetvičkou je tá najlepšia vec na svete a bez žaby bude musieť opustiť riek. Jej riek, kde má pocit mokra a istoty.

Nedá mi to a ide zo mňa ďalšia otázka. Pýtam sa jej, prečo vyhladáva práve vodné prostredie, na čo mi odpovedá, že voda je v svojej podstate fajn. Jej obľúbená tekutina a miluje jej vysokú tepelnú kapacitu a vplyv na morské prúdy na celej Zemi, ktorá pláva na korytnačke, ktorú nesú žížalomuty a tie sa pohybujú po mikrovlnnom žiarení. Nechápem, odkiaľ to má takto premyslené, ale vidím to tak, že mi dá epic quest, ktorý musím splniť, aby svet nezanikol. Keď už vznikol nejakým komplikovaným spôsobom, ktorý ona ovláda a ja tomu jednoducho neverím ani jedno slovo. Klamárka?

6) Playstation primal

V osade je úžasná miestnosť. Je zaujímavá mnohými vecami, napríklad v tom, že je v nej stále trochu svetla. Nachádza sa v nej večný oheň. Mágia? Pravdepodobne nie, ale nebolo by zle. Na praveké pomery je to celkom pekná stavba, ktorá má v strede ohnisko. Kto donesie žížalomuta, ten si ho môže pekne opieť pri ohni. Žiadna indukcia alebo zemný plyn, ale klasické suché drevo. Predpokladám, že nikto nerieši uhlíkovú stopu. Oheň dodáva svetlo, teplo a niečo, na čo sa dá pozerat' veľmi dlho. Okrem iného ide aj o miestnosť, ktorá sa nazýva Playstation. Pozerám na to a čudujem sa. Žiadne špeciálne ovládače, žiadna elektrina. Len tri kamene. Jeden je položený na zemi a dvaja hráči hádžu ten svoj tak, aby do toho prvého trafili. Hra má niekoľko nedokonalostí, napríklad sa neurčuje, kto začne. Hádžu a hádžu. Žiadny rozhodca, žiadne stopky, nič. Len kamene. Dojímavý soundtrack je rockový, však čo iné by ste chceli čisto s kameňmi?

Okrem kameňov majú ešte jednu hru, ktorá je však len pre totálnych profíkov. Úlohou hráčov je skladať lego. Samozrejme praveká verzia, bez plastov. Z desiatich konárikov majú hráči čo najskôr urobiť primerane rovný plot. Vtip je v tom, že ten najlepší hráč a zároveň staviteľ má možnosť v rámci svojho voľného času postaviť palisádu okolo celej osady. Samozrejme, bez nároku na odmenu a svojpomocne musí riešiť problémy s náhradnými dielmi a meškajúcimi dodávkami správne veľkých vetvičiek.

Tu prichádza jeden z mojich vynálezov. Rozhodol som sa, že vymyslím úpravu dreva cez opaľovanie v ohni a jemné zašpicatenie. Výsledok bude stáť za to. Len aby neprišlo žralokonádo. Ozaj, čo keby som si tu vytvoril svoju centrálu? Čo ak by som každý deň niečo nové vymyslel? Pre tú srandu vytvorím písmo, aby som mohol všetko zapisovať. K tomu frázy, čiarky a k tomu pár hrúbok.

7) Tradične tradičný boh tradície

Osada je zaujímavá aj pre to, že ide o centrum kultúrneho života. Vrcholom kultúry sú dvaja muži, ktorí sa hádajú o nezmysloch a dávajú prednosť ustavičným hádkam pred osobnou hygienou. Započúvam sa. Však prečo nie?

Plešatý chlap tvrdí, že existuje len jeden silný, ultimátny a dokonalý boh. Boh tradícii, zimy, leta, pádu z prerasteného jeleňa a všetkého na svete. Ten boh vznikol tak, že sa v hlboko v lese páril snehobiely šabl'ozubý tiger s ropuchou.

Vlasatý a strapatý chlap, ktorý má nielen viac lupín, ale predovšetkým vši, verí v iného boha. Ten jeho boh je jediný silný, ultimátny a dokonalý boh. Je to boh tradícii, zimy a všetkého na svete, oproti svojmu konkurentovi je tiež vládcom bezvetria a dal ľuďom lásku a zložený úrok. Jeho vznik je taktiež trochu iný, pretože daná ropucha mala niečo so svetlosivým, nie snehobielym šablozubým tigrom.

Ktorý je ten správny? Títo dvaja to asi nepovedia. Hádajú sa, až pre nedostatok cukru poznajú len pokračovanie hádky a tie isté argumenty. Ten s vlasmi a všetkým, čo by vo vlasoch nemalo byť, ešte spomína nejaké proletariáty a prvý a deviaty máj. Nevie, či som si zapamätal jeho meno, ale je to niečo ako Ahalbšobuľ. Aššurbanipal a Nebuchadnezzar by sa takému niekomu ľahko vysmiali. Za deväť tisíc rokov sa do toho možno aj pustia.

Rozsúdim ich? Čo ak by som urobil jedno nové náboženstvo? Jedna z možností je urobiť kompromis. Sivobiely tiger. Jednoduché. Alebo bude pruhovaný a zahlásim, že tá bytosť si pre zjednodušenie textúr niektoré farby jednoducho poznačí, ale vo výslednom spracovaní ich odignoruje. Alebo všetci vidia farby inak. V skutočnosti bol bezfarebný, priehľadný a i orieškovomodrý zároveň. Alebo urobím inú vieru. Ropucha jeden, ropucha dva. Všetci sme potomkovia ropúch a bocian bude zlo. Hotovo. Ani nebolelo. Máme novú vieru!

8) Ropuchová misia

Tak a je to tu. Máme novú vieru. Len je trochu problém vymyslieť ju dostatočne originálne. Všetko je nejako prepojené s astronómiou, tak to nechcem. Ani nejaké ľudské vlastnosti. Treba niečo fakt originálne. Ropucha s ropuchou vyprodukovali ropuchu a tá tvrdí, že bocian je zlo. Takže keď bude nejakému človeku v púšti smutno, tak si len povie, že bocian je zlo. Pomôže mu to! Verím, že mu to pomôže! Iba žeby nie. Vytváranie dogiem je náročné.

Už to mám. Vymyslím písmo, kníhtlač, elektrinu, internet a všetko ostatné a bude viera kompletná. Nastavím aktualizáciu každých 500 rokov, aby som mohol mať všetko pod kontrolou. Určené hliadky budú tajne počúvať cez stúpačky, čo si moji veriaci myslia o bocianoch a keď niekto príde s tým, že bocian je dobro, okamžite ho rituálne zapriahnem do verejne neprospešných prác. Budú napríklad povinne triediť odpad nielen podľa materiálu, ale aj podľa toho, počas ktorej fázy mesiaca bol vytvorený. Špeciálna komisia to bude značiť a podávať mi pravidelné hlásenia.

Ostáva meno. Niečo trefné, dokonalé a zamerané na to, že bociany sú zlo. Čo takto... Svedkovia Ropuchoví? To znie dobre. Až moc dobre. Určite mi to navrhla niektorá vyššia moc a už aj viem ktorá.

Musím na to ísť postupne. Urobí sa chrám. Zabezpečím stavbu, posvätenie... kto má posvätiť chrám? Jasné, že ja, ale rozmýšľam, či by to mohol urobiť aj niekto iný. Nejaký outsourcing. Čo ak sa mi nebude chcieť? Dám hodinovú mzdu pre niekoho z Indie, kto si prečíta základné manuály? Pri aktuálnej doprave by tu mohol byť rýchlo, žiadne zápchy. Takže bez akéhokoľvek brzdzenia by ho to cez džungľu a pohoria mohlo stáť tak jednu tretinu života. To znamená, že ak by som nebol s jeho prácou spokojný, nemohol by som ho do 14 dní vrátiť. A skúšobná doba tretina života je tiež viac ako som ochotný risknúť.

9) Praveká súťaž miss

Uvažujem nad detailami novej viery, keď tu prichádza nový nápad. Čo takto urobiť súťaž miss? Súťaž o najkrajšie dievča, ženu, slečnu? A môže sa prihlásiť každá z relatívne blízkych osád, takže sa ich možno po dlhom naťahovaní zozbiera aj dvanásť?

Existuje niekoľko problémov. Tak napríklad, ako môžu chcieť svetový mier, keď nevedia, ako vyzerá svet? Aký je veľký a čo všetko sa nachádza na jednotlivých miestach? A čo ak nevedia ani čo je svet, ani čo je vojna alebo mier? Asi nikto nezapísal najväčší konflikt, keď sa šiesti lovci povadili o kožušinu zo zajaca.

Ako ukázať promenádu v plavkách, keď žiadna nemá plavky? Bude promenáda v mamutej kožušine? Alebo jednoducho promenáda bez plaviek u žien, ktoré nemajú úplný prehľad o osobnej hygiene? Rovno môžem urobiť súťaž o najkrajšie chlpaté pazuchy.

Organizovať súťaž miss má samozrejme ďalší problém. Nie každá chce toľko popularity, že ju bude takto vidieť každý v dvoch, troch či dokonca štyroch osadách. Navyše s niektorými je komunikácia veľmi náročná a nemajú ani agenta. Najväčším problémom je samozrejme disciplína, kde ukážu čo dokážu. Každá jedna môže v pravekej spoločnosti vedieť to isté. Takže ak by chceli sťahovať mamuta z kože, tak by pre dvanásť finalistiek bolo treba dvanásť mamutov, nech majú rovnaké podmienky. Samozrejme rovnako veľké mamuty, rovnakého pohlavia a všetkého ostatného. Rovnaké nástroje do ruky. Čo by ešte mohla daná slečna ukázať? Ako chodí s jednoduchým košíčkom zbierať bobule? A kto by mal dostať viac bodov za dojem, tá s košíkom alebo tá, ktorá s kúskom drievka vykopáva koreňky?

Trochu je problém aj s propagáciou a logistikou. Kto sa príde pozrieť na tie najkrajšie ženy, keď je väčšina niekde na love? Alebo keď tam budú ukazovať ich ženu, mamu, dcéru alebo celkovo niekoho, na koho sa pozerá každý deň?

10) Finalistky

Každopádne, poštové šabl'ozubé tigre sa rozoslali a začínajú sa tu zbierať osoby ženského pohlavia. Keďže sa ešte nič nezapisuje klasickým spôsobom, tak sa všetky informácie triedia ústnym podaním. Extrémom je tiež to, že to budem hodnotiť asi sám. To môžem rovno povedať, že tá a tá je najlepšia a hotovo.

Prvá prichádza čiernovláska s hnedými očami. Vyzerá trochu ako Australopitecus a tvrdí, že vrásky na čele má z krízy stredného veku a že bude mať zajtra 25 rokov. Z koníčkov rada sťahuje mamuta z kože a má plán, že sa naučí lepšie prať oblečenie v potoku. Dala sa slovne zapísať na kurz, zhodou okolností u druhej účastníčky.

Druhá prichádza čiernovláska s hnedými očami. Áno, už zase. Na prvý pohľad taká nejaká krajšia, sympatickejšia, viac usmievavá. Tvrdí, že je podnikateľka a chce lepšie pracovné predpisy a bezpečnostné postupy pri praní šiat v potoku. Dokonca má pri potoku svoje parkovacie miesto, obohané jedovatou burinou. Tvrdí, že za tisíce rokov bude všetko iné, dokonca i vodný kameň.

Tretia je hnedooká čiernovláska. Tvrdí, že ju nič nebaví, jej život nemá poriadny zmysel a keďže nechce rezať zvieratá, tak reže seba. Vraj to už nemôže vydržať na tomto svete a hovorí si, aké to muselo byť super kedysi. Je dlhodobo nezamestnaná, slobodná a tvrdí, že až niekto vytvorí papier, tak to bude ideálne, lebo ona bude mať papier na hlavu. Dnes sa fakt, že je na hlavu, šíri len ústnym podaním.

Štvrtá a posledná je čiernovláska. Má hnedé oči, žlté oranžové zuby vzadu a vpredu vôbec žiadne. Rada sťahuje z kože mamuta, pričom má na to špeciálny nástroj. Skrátka našla lepší ostrý kamienok ako ktokoľvek iný v celej dedine. Nerada perie, varí, nenávidí deti a starších ľudí a nerozumie si s vrstovníkmi. Napriek tomu má rada sex a je tiež rada, že ešte nikto nevymyslel pohlavné choroby.

11) Rozhodnutie

Prihlásili sa štyri ženy na súťaž miss. Očakával som, že niekto vymyslí chlebíčky. Alebo že pôjde voda premiešaná s brezovou kôrou potokom.

Všetky sú čiernovlásky s hnedými očami. Tak by som mohol dať špeciálnu disciplínu. Napríklad v zbieraní čučoriedok. Kto bude čučoriedková kráľovná? Bude sa hodnotiť množstvo nazbieraných čučoriedok, ich kvalita a čistota, či tam niekto nehodí lesnú jahodu, užovku či nejakú tú vatú. Beriem do ruky luk, na štartovanie. Mierim len tak na jeden zo stromov a strieľam. Je odštartované! A mám pocit, že by som tej tretej, čo je ešte aj hluchá, mal zraziť body za neskoré rozbehnutie, ak sa tá jej aktivita dá nazvať behom.

Prvý krok je oprava košíkov. Všetky sú už zastaralé, staré modely spred troch rokov. Úloha je samozrejme ich aktualizovať a pridať potrebné záplaty. Ide sa na čas a samozrejme je to práca trochu náročná, pre rýchlosť a hlavne stabilitu pripojenia prútikov o strom. Jednotka a dvojka si pomáhajú so zubami, štvorka im závidí a tak to rieši ručne stručne. Prvé dve však majú náskok.

Jeden medveď sa rozhodol, že bude NPC postavou. Každopádne z nejakého dôvodu sa mu znepečilo, že mu dievčence oberajú raňajky, obed aj večeru. Tak si povedal, že si hneď prvú tak trochu uchmatne mimo záber. Čo sa dá proti tomu robiť? Nebola poistená na útok medveďa a medveď zase nedostal písomnú žiadosť na ochranu osobnosti, tak si ju niekde nesie takou rýchlosťou, že ho nikto nechytí. Pre mňa to znamená kratšie a jednoduchšie rozhodovanie.

Výsledok je jasný. Jednotka nemá nič. Okrem medveďa. Dvojka plný košík. Trojka v depresii svoj zle aktualizovaný košík zahodila a nazbierala jednu dlaň čučoriedok. Štvorka sa počas súťaže dala na sexturizmus a aj keď našla len minimálne množstvo čučoriedok, našla muža svojich snov. A musím uznať, že má naozaj divné sny.

12) Vít'azka

Od praveku sa stále veľa vecí nezmenilo. V každej epoche je chlap rád, keď má žena plné košíky. A je jedno či čučoriedok alebo nie. Slečna číslo 2 je jasnou víťazkou. Dobre opravila košík, nazbierala veľa čučoriedok a nenapadol ju ani medveď, ani depka a dokonca ani ruja. Rovno sa jej pýtam na meno, a ona hovorí, že ju všetci volajú Afrodita. To meno vraj vydrží dlhé roky a jedného dňa bude mať niečo spoločné dokonca s božstvami, ktoré budú zaujímavé až do čias, čo ich nahradia iní bohovia. A potom ešte iní.

Afrodita má pocit, že by sa tzv. práčky mali úzko špecializovať. Vedeli by prať, aj nosiť k potoku, ale nemuseli by loviť, sťahovať mamuty či starať sa o deti. Na základe tohto by bola posilnená ich introvertná povaha a mohli by byť ďalej od ostatných. Nikto by im nehovoril čo majú a čo nemajú robiť a každý by bol rád, že bude mať dobre oprané aj tie najviac intímne časti oblečenia. Taká tá profesionálna práčka by si mohla po praní, pred praním alebo počas prania jednoducho ľahnúť a chytať bronz. V dobe kamennej.

Afrodita má tiež zaujímavý názor na moju vieru. Tvrdí, že viera by sa mala týkať aj úplne obyčajných ľudí a rodín. Malo by sa myslieť na tých najslabších a najzraniteľnejších a každý by mal mať pocit, že ak bude makať celý život ako kôň alebo niektorý jeho predok, tak by si zaslúžil aj peknú starobu. Každopádne staroba tu prakticky neexistuje a ešte som ako šaman ani nepovedal, či vlastne bude alebo nebude nebo.

Zatiaľ prichádzam s výborným nápadom. Urobím špeciálny kôš na prádlo. Všetko sa do neho naukladá, v potoku sa operie a cestou do dediny z neho bude voda odkvapkávať. Zároveň sa bude dať rozložiť a následne primontujem kolesá a bude mať aj pojazd, ak niekto pomôže. Problém je, že ešte nemáme koleso a ak by ma niečo zožralo, tak by neboli náhradné diely.

13) Praveké Piatí proti piatim

Mám pocit, že súťaž Miss nestačila. Treba niečo ďalšie, zaujímavejšie. Niečo, čo je viac zamerané na humor, situačnú komiku a vedomosti, než na to, že medzi všetkými škaredými ženami (a ešte škaredšími chlapmi) hľadáme nejaký ideál. Čo takto Piatí proti piatim?

Pôjdu skutočne piati proti piatim? Čo ak sa ich celkovo zapojí sedem a budú to piati na dvoch? Radšej vyzvem znovu viac osád. Alebo jednoducho vyťahnem piatich z osady a pôjdu proti kameňom. Neprehrajú, ale... určite vyhrajú? Nespoja sa proti veľkej hrozbe, piatim zoradeným kameňom? A ozaj, mal by som niekomu držať palce či pomáhať? To by ešte mohlo znamenať, že by aj šutre mohli vyhrať nad ľuďmi.

Výber ľudí má dobrú zostavu. Afroditu, krotiteľ šabl'ozubých tigrov, akosi sa sem dopackala aj Malá sladkovodná víla, Ribbentrop a Molotov. Tí už dopredu tvrdia, že urobia nejaký pakt, bez ohľadu na to, že sú v jednom tíme už teraz. Kladiem otázku a čakám na odpovede. Niektorých osadníkov tuto z Katanu sme sa pýtali a teraz hľadáme najčastejšie odpovede. Čo sa dá vyrobiť z pazúrika?

Zúčastnený kameň mlčí, ale Malá sladkovodná víla tvrdí, že pomôcka na kastráciu. To sme sa zase niekde dostali. Tabuľka mlčí. Už viem, na čo som zabudol. Na tabuľku. Misska číslo tri dostala špeciálnu úlohu, bude hrať tabuľku. Zase uvažujem, že niektoré kamene majú jednoducho viac talentu ako ona. Krotiteľ šabl'ozubých tigrov povedal harpúnu a dostáva bod. Molotov dostáva bod za hrebeň pre nedomestikovanú antidepressívnu ovečku. Ribbentrop navrhuje päštný klin pre ľavákov, ale je to bez bodu. Tak, ako nie je bod ani za nápad od Afrodity. Pazúriková motyka jednoducho nie je COOL a IN a nepatrí do tejto doby. Vlastne som sa rozhodol za nešportové správanie stiahnuť jeden bod. Tím ľudí tak získava 1 bod, kamene nula. Ľudia vyhrávajú. Nie je to úžasné?

14) Milionár

Vít'azstvo piatich ľudí nad piatimi kameňmi je síce zaujímavé, ale nie je to niečo, na čo by som mohol byť ako šaman a dôležitý človek v osade hrdý. Tak skúsime niečo iné. Úplne jednoduché Milionára. Klasická hra s otázkami a žolíkmi. A s garantovanou hranicou. Má to samozrejme, ako vždy, niekoľko problémov. Tak ako všetko v tomto svete. Tak napríklad, čo je to milión? Títo ľudia nevedia používať nulu, ešte aj rímske číslice sú vecou ďalekej budúcnosti. A keby aj rátali do takých čísiel, čoho je milión? Mravcov? Zrniek piesku pri jazierku? Nedôležité údaje.

Každopádne vyberám Molotova. Molotov sa vlastne hlási sám s tým, že chce čo najviac pre seba, nech už ide o čokoľvek. Nebudem sa zaoberať rýchlymi prstami, aj tak ich má každý chlpaté. Molotov si sadá do špeciálne pripraveného kresla, skladajúceho sa z dvoch kameňov a zvieracej kože.

Prvá otázka. Koľko kompótov sa prastarej mame zmestí do špajze, keď tam má dvanásť poličiek a v každej sa ich zmestí šesť? Čítam rovno aj možnosti, od A po D. Aby to bolo jednoduché, tak som sa spoľahol na Murphyho zákony a dal som správnu odpoveď ako tú celkom poslednú.

Okamžite prichádza otázka, čo je to prastará mama. Vraj cudzie slovo, ktoré neberie do úvahy priemernú dĺžku života. Následne otázka, čo je to tá špajza. Taktiež by som mal vysvetľovať, čo presne je to polička, lebo vraj niečo také vymyslí ľudstvo minimálne za týždeň. Zároveň otázka, čo je to kompót a či sa to dá jesť. Hovorím o skle a hneď príde otázka, čo je to sklo. Ani sa nepodarilo dopracovať k počítaniu. A vôbec, ako by to správne počítali? Robili by si čiarky? To by mohlo fungovať. Alebo by niekto vytvoril databázu a niekto ďalší by urobil len výstup. Ach jaj...

Prvá otázka tak skončila odchodom. Žiadna výhra, a to som chcel dať aspoň nejaké dlhopisy či chlpaté húsenice.

15) Budúcnosť

Milionár má niekoľko veľmi špeciálnych vlastností. Ani som sa nedostal popri tom k žolíkom. Zavolať známemu nie je problém, keď sa navzájom pozná táto osada. Takže priateľ na telefóne bude skôr priateľ na zavolanie, alebo na dymové signály, ak je niekde na love. Ako by sa ale posielali dymové signály s presným zadaním otázky? A ako by sa odpovedalo, ak by bola odpoveď na niekoľko viet? 50 na 50 by bol trochu problém, ale povedzme ten najmenší. Horšie by to bolo s otázkou na publikum, kde bude oveľa menej ľudí a nikto z nich nemá ani len základné vzdelanie. Ešte horšie je to s otázkami. Na čo sa vlastne pýtať? Technika odpadá, viera odpadá, biológia odpadá... ostáva fakt len minimum tém.

Jedno z detí prišlo za mnou a spýtalo sa, čo prinesie budúcnosť. A ja teraz uvažujem, čo je to budúcnosť. Budúcnosť je oranie poľa, stavba budov z nepálených tehál, ale i internet a lietajúce autá. Čo vyberiem? Mám si uvedomiť, kde sa asi nachádzam a povedať, čo bude v náhodnom roku. Alebo to vypočítam zo stien pyramídy, ako nejaký pomätenec vypočítal koniec sveta, ktorý samozrejme neprišiel? Teoreticky môžem hovoriť o tom, že už sa teším na otrokársku spoločnosť. Že to bude pekný pokrok, keď sa naučia ľudia veriť nejakému vodcovi, ktorí je len človek, ale viac namyslený... Alebo môžem spomenúť, že v niekde na Slovensku budú v 3. tisícročí v politike ľudia, ktorí majú viac zastaralé myšlienky ako oni? Alebo spomeniem sufražetky a ich boj, napríklad za volebné právo. Lenže nikto by nerozumel ani slovu politik, ani kráľ. Zatiaľ majú akurát tak šamana a možno najlepšieho lovca v osade. Tak čo im mám povedať o budúcnosti?

Dám najskôr nediplomatickú vetu, že zmení sa veľa vecí, ale ničoho z toho sa nedočká nikto z osady, lebo život človeka je príliš krátky. Uvažujem, či to bol dobrý nápad. Asi nie.

16) Minulosť

Radšej ako o budúcnosti poviem niečo o minulosti. Je to zvláštne, byť niekde v praveku a hovoriť o veciach z minulosti. Čo bolo predtým. Áno, pomôže mi s tým Darwin, astrofyzika a všetky tie veci, ktoré sa stanú samozrejmosťou za tisíce rokov. Tak sa prihovorím inak. Začnem rozprávať príbeh.

Milé deti, dnes vám poviem niečo o minulosti. Počuli ste o Veľkom tresku?

Molotov tvrdí, že Veľký tresk ešte len nastane a vznikne tak, že udrie Ribbentropa po hlave kyjakom, ak nedodrží nejakú ich internú dohodu. Nechám to tak, zase si budú tí dvaja rozdeľovať územia. Neviem však, či má zmysel hovoriť o fyzike. Ako ale mám hovoriť o minulosti? Poviem, že všetko vymyslel Boh a jeho syn, ktorý sa údajne narodí za pár tisícročí? A že ten Boh všetko vytvoril za 6 dní, ale neriešil mamuty, ľadové doby a podobne? A už vôbec nie evolúciu? Pôjdem na to inak.

Milé deti, minulosť je to, čo je za nami. Prítomnosť je to, čo sa deje práve teraz a budúcnosť je to, čo nás čaká. Ak viete, čo ste urobili zle v minulosti, môžete to v prítomnosti napraviť, poučiť sa z tých chýb. A mať krajšiu budúcnosť. Budúcnosť, kde si budú ľudia pomáhať. Budú viac komunikovať a budú poznať čo to znamená samota i ako sa dá proti nej bojovať. Budúcnosť je aj o tom, že bude viac ľudí, ale nie všetci sa budú správať ako ľudia. Je na vás, aby ste vychovávali svoje deti najlepšie ako viete. V budúcnosti budú rôzne obdobia, ale jedno zo zaujímavých je osvietenstvo. To znamená, že niekto múdry bude viesť ostatných, ale nechá si radiť od ešte múdrejších, aby boli všetci šťastní, múdri a netrápil ich hlad.

Jedno z detí sa pýta, či ich potom budú trápiť šablozubé tigre. A ja neodpovedám. Odchádzam. Objavujem sa v mojom obyčajnom, nepravekom svete. Púšťam správy a neviem, či si tieto decká splnili svoju povinnosť voči budúcnosti...